ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Ἀ γ ά π ι ο ν Π α π α δ ό π ο υ λ ο ν. Θεσσαλονίκην. Τὸ σημερινὸ διήγημα σας εἶνε καλύτερο ἀπὸ τὸ πρῶτο, μὰ ὄχι καὶ ἀπολύτως καλό. Ἡ στιχουργία τοῦ ποιήματός σας ἀνεπιτυχής. Χ. Θ ε ο δ ώ ρ ο υ. Θεσσαλονίκην. Τὸ τραγοῦδι ποὺ σᾶς ἐνέπνευσε ὁ θάνατος τῆς ἀδελφούλας σας, φανερώνει τὸν πόνο σας. Δυστυχῶς ὅμως εἶνε ἄτεχνο στιχουργικῶς καὶ δὲν μπορεῖ νὰ δημοσιευθῇ. Μ ῆ τ σ ο ν Δ.. Γύθειον. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ διηγήματός σας εἶνε βασικῶς ἐσφαλμένη. Τέτοιες νευραθένειες δὲν προσθάλλουν μικρὰ παιδιά. Τὸ γράψιμό του ὡστόσο ἀρκετὰ καλό. Ἄ. Ἔ λ α τ ο ν, Ἐνταῦθα. Τὸ θέμα τοῦ ποιήματός σας πολὺ κοινόν, καὶ στερεῖται ὁμοιοκαταληξιῶν ποὺ δίνουν κάποια χάρι στὰ παρόμοια ποιήματα. Μ ι χ α ή λ. Καὶ τὸ σημερινὸ ποίημά σας ὄχι καλύτερο ἀπὸ τὸ προηγούμενο. Ἐξακολουθῆστε νὰ διαβάζετε. Β. Σ. Κ ο ζ ά ν η ν. Τὸ ποίημά σας ἀρχίζει ἀρκετὰ καλὰ καὶ ἂν προχωροῦσε ἔτσι καλὰ μέχρι τέλους θὰ ἦταν δημοσιεύσιμο. Δυστυχῶς ὅμως, ἀπὸ τὴ μέση καὶ κάτω, οἱ στίχοι του ἀρχίζουν νὰ γίνουνται κοινοί. Τ. Κ. Τ.. Ἐνταῦθα. Τὸ πεζογράφημά σας ἔχει κάποια ἀπλότητα ποὺ τοῦ δίνει ἀρκετὴ χάρι. Μονάχα θὰ ἔπρεπε νὰ εἶνε περισσότερο προσεχτικὰ γραμμένο καὶ νὰ ἔχῃ κάποιο λυρικὸ τόνο, ἐδῶ κι' ἐκεῖ. Ἔ ῦ η Μ ά ρ η. Τὸ δικό σας πεζογράφημα ἀρχίζει καλὰ καὶ τελειώνει ἄσχημα. Ἔ μ μ. Ἀ ρ γ υ ρ ό ν. Ντέτροϊτ, Η. Π. Α. Στεῖλτε μας τὴν ἱστορία σας, ἂν καὶ νομίζουμε ὅτι δὲν πρέπει κανεὶς νὰ κάνῃ τὶς συζυγικὲς του ἀτυχίες φιλολογίαν. Κ ό κ κ ι ν ο Κ α ν α ρ ί ν ι. Ἐνταῦθα. Ἂν δὲν σᾶς ἀπαντήσαμε ὡς τώρα, αὐτὸ σημαίνει ὅτι τὸ κομμάτι σας δὲν ἐλήφθη. Χ ρ ή σ τ ο ν Τ έ λ λ η ν. Μπροῦκλιν Ν. Ὑόρκης. Σᾶς εὐχαριστοῦμε πολὺ γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Τὰ ποιήματά σας, δυστυχῶς, ἀνεπιτυχῆ. Ἄ λ κ. Π α π.. Χανιά. Τὰ φύλλα τοῦ «Μπουκέτου» ποὺ σᾶς λείπουν ἔχουν ἐξαντληθῆ καὶ δὲν τὰ ἔχουμε πιά. Ἡ «Μαντινάδες» ποὺ μᾶς στέλνετε πολὺ γνωστές. Κ. Β ο υ δ ο ύ ρ η ν, Αἴγιναν. Τὸ ποίημά σας ἀκατάλληλο γιὰ τὸ «Μπουκέτο». Στεῖλτε μας κανένα ἄλλο. Μ. Τ σ ε λ ε π ό π ο υ λ ο ν. Ἐνταῦθα. Μᾶς γράφετε :

«Σεβαστὸ «Μπουκέτο»,

Ὁμολογῶ εἰλικρινέστατα τὴν ἀλήθεια ὅτι διὰ πρώτην φορὰν σηκώνω τὰ βλέμματα διὰ νὰ ἀτενίσω τὸν ὁρίζοντα τῆς λογοτεχνίας καὶ ὡς ἐκ τούτου δειλιῶ καὶ συστέλλομαι διὰ τὴν ἀγνοιάν μου, ἥτις προέρχεται καὶ γεννᾶται κατὰ ταύτην τὴν βλέψιν. Θεωρῶ ὅμως ὅτι τὸ δαιμόνιον τὸ ποιητικὸν ἐν τῷ στενῷ κλωβῷ τοῦ ἐγκεφάλου μου εὑρίσκεται ἐν τῷ γεννᾶσθαι. Αἱ πρῶται ἐκδηλώσεις αὐτοῦ ὡρισμένως εἶνε πενιχραὶ δι' αὐτὸ ἐπικαλοῦμαι τὴν ἠπίαν αὐστηρότητά σας καὶ τὴν ὑποστήριξίν σας, ἥτις ἤθελε μὲ κρατύνει ἐπὶ τὸ βέλτιον. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ὅπως ἐν τῇ ἀποδοκιμάσει σας, ὅ μὴ γένοιτο, ὑποδείξητε ἐμοὶ τὰ σφάλματα ἅτινα κωλύουν τὴν ἔγκρισιν.

Δὲν λέγω βεβαίως ὅτι εἶνε ποίημα ἐμβριθὲς ἀλλ' ὁπωσδήποτε διὰ ἀπόφοιτον Γυμνασίου καὶ νῦν φοιτητὴν Φιλολογίας μηδέποτε ἀσχοληθέντα ἔρχεται ὀλίγο εἰς τὰ νάματα τῆς ποιήσεως.

Δὲν ἀπαιτῶ ἐὰν ὑστερῇ νὰ τὸ περιλάβητε εἰς τὸν ἀνθό σας ἁπλῶς ἐνθαρρύζω τὴν ἐνίσχυσιν μὲ τὴν ὁποίαν θὰ μὲ ὁπλίσητε ἐν τῇ δημοσιεύσει σας καὶ τῇ ἐγκρίσει σας».

Δυστυχῶς ὅμως οἱ στίχοι σας δὲν εἶνε ἐπιτυχεῖς. Γι' αὐτὸ διαβάστε "Ελληνας ποιητὰς καὶ ἔχετε ὑπομονήν. "Ἴσως μὲ τὸν καιρὸ γράψετε καλύτερα πράγματα, πλέον «ἐμβριθῆ», ὅπως καὶ σεῖς λέτε. Ν ύ κ τ ω ρ Θ ά τ τ ο ν, Δυτ. Μακεδονίαν. Οἱ στίχοι σας ὄχι πετυχημένοι. Ἐπιτυχὲς κάπως τὸ «Ἁρμονία - Δυσαρμονία». Ἡ εἰκὼν μάλιστα τῶν σπιτιῶν, στὸ β' τετράστιχο ἔμορφη. Μὰ στὸ σύνολό του κακὸ κι' αὐτό. Τὸ στὸν Ἔλευθ. Βενιζέλο ποίημα ἐντελῶς λαϊκὸ ως ἐμπνευσις καὶ ἀνεπιτυχὲς στὴν ἐκτέλεσί του. Ἰδού, π. χ., τὸ α' ἑξάστιχο :

"Οταν στὴ Χάγη ἔφθασες Πρωθυπουργὲ Λευτέρη
ἔπρεπε ἄλλα στὴν ἀρχὴ νὰ εἶχες λάβη μέτρα
στὸ Γκράχαμ καὶ στὸ Σνόουντεν ἂς ἔδειχνες τὸ χέρι
ναυάγια μὴν ἔχομε τὰ σοῦρτα καὶ τὰ φέρτα
μὴν ἔχομ' ἄλλο γιὰ τὸ «Γιούγκ» σ' Ὀλλάνδιαν ταξεῖδι
ἐπανορθώσεις θέλομε κι' ὄχι χολὴν καὶ ξύδι, κτλ.

Α. Γ ε ω ρ γ α κ ό π ο υ λ ο ν, Ἐνταῦθα. Μᾶς γράφετε σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ ἀκόλουθα :

«Σ' αὐτὴν τὴν κοιλάδα τῶν δακρύων, ποὺ λέγεται ζωή, πῶς βρέθηκα καὶ ἐγὼ δὲν ξέρω. Ξέρω ὅμως ἂν καὶ ἀκόμα τὰ γένεια μου δὲν ἄρχισαν νὰ βλαστάνουν, ὅτι ἐβλάστησε μέσα μου τὸ δένδρο ποὺ λέγεται δύναμις τοῦ γράφειν καὶ ποιεῖν στίχους, καὶ ὅτι ἄρχισε νὰ κάμει καὶ καρπούς. Ἀπὸ τοὺς καρποὺς λοιπὸν αὐτοὺς σοῦ ἔστειλα κάποτε μερικούς, καὶ σὺ μὲ τὴν ἀλήθεια ποὺ σὲ χαρακτηρίζει μοῦ ἔδωκες νὰ καταλάβω ὅτι εἶνε ὑπόξυνοι, καὶ ἀσθενικοί, καὶ μοῦ ἔδειξες τὸν τρόπο νὰ τοὺς δυναμώσω, ρίχνοντας λιπάσματα Ἑλλήνων ποιητῶν, καὶ σκαλίζοντας τὸ δένδρο μου μὲ τὴν ἀξίνα τῆς μελέτης. Καὶ ἐγὼ τὸ ἐδικαιολόγισα γιατὶ ἦσαν λίγο πρώϊμοι. Τώρα ὅμως θὰ σοῦ στείλω μερικοὺς παραγινομένους, κτλ. κτλ. κτλ.».

Στεῖλτε μας λοιπὸν τὰ ποιητικά σας τζάνερα νὰ δοῦμε ἂν ωρίμασαν πραγματικῶς. Ἀρκεῖ νὰ μὴν εἶνε ξυνά. Δὲν θέλουμε νὰ τὰ ἀπορρίψωμε καὶ νά... ξυνίσετε τὰ μοῦτρα σας, ὅπως τόσοι καὶ τόσοι νέοι ποὺ θυμώνουν γιατὶ τοὺς λέμε τὴν ἀλήθεια. Π ά ν ο ν Δ ό ν η ν, Ἐνταῦθα. Τὸ ποίημά σας ἐντελῶς κοινό, μὲ ἀσάφειες, ἀταίριαστες ρίμες κτλ. κτλ. Γιὰ τὰ καλά σας λόγια εὐχαριστοῦμεν. Γ ε ρ. Γ α σ π α ρ ά τ ο ν. Ἀργοστόλι. Δώσατε ν' ἀντιπροσωπεύετε τὰ περιοδικά μας στὴν πόλι σας καὶ νὰ φροντίζετε γιὰ τὴν αὔξησι τῆς κυκλοφορίας των. Στεῖλτε μας μερικὰ φύλλα τοῦ «Τελωνίου». Σᾶς στέλνουμε καὶ σχετικὴ ἐπιστολή. Λάβετε ὑπ' ὄψιν, παρακαλοῦμεν, τὴν ἐν αὐτῇ παράκλησίν μας. Δ. Σ υ ρ ί γ ο υ, Ἐνταῦθα. Ἔχετε μεγάλο δίκηο. Μά ποιός μᾶς ἀκούει : "Οταν τοὺς λέμε τὴν ἀλήθεια, θυμώνουν. Γιατὶ τὸ ψέμμα εἶνε πιὸ γλυκό. Καταπίνεται εὔκολα. Σ ε λ η ν ο λ ά τ ρ ι δ α, Πειραιά. Δυστυχῶς τὸ ποίημά σας δὲν εἶνε καλό. Γ ρ η γ. Μ α τ.. Πειραιᾶ. Δυστυχῶς τὸ ποίημά σας ὄχι ἐπιτυχές. Δὲν ἔχει τίποτε τὸ ἐξαιρετικό. Πολυλογία ἀντιποιητική. Ἰδού :

«Δυὸ δάκρυα ἐκύλισαν, ὡσὰν μαργαριτάρια,
Ἀπὸ τὰ μαῦρα μάτια της ποὺ λάμπαν σὰν φανάρ. ι.
Καὶ σκύφτοντας τὴν κεφαλή, πλησίασε τὴ μάννα,
Καὶ μὲ τρεμουλιαστὴ φωνή, τῆς ἔλεγε ἡ "Αννα.
—Μανούλα μου τὸν ἤξερες, τὸ Νίκο τοῦ Καμέρη,
Ποὺ ἦλθε εἰς τὸ σπίτι μας προχθὲς τὸ μεσημέρι.
Ἐκεῖνος μανουλίτσα μου, δυὸ χρόνια μ' ἀγαπάει,
Καὶ μοὐλεγε στὴ Βενετιά, θὰ πάρῃ νὰ μὲ πάῃ, κτλ.».

Στ. Γ λ υ κ ι ώ τ η ν, Ἐνταῦθα. Τὸ ποίημά σας ὄχι δημοσιεύσιμον. Καὶ γιατὶ εἶνε ἀνεπιτυχὲς καὶ γιατὶ εἶνε σχετικὸ μὲ πρόσωπα καὶ πράγματα ποὺ ἐρεθίζουν ἀκόμη μερικοὺς φανατικοὺς ἀναγνώστας. Ἀφῆστε νὰ κλείσῃ τὸ Χάσμα καὶ τότε ὑμνολογεῖτε ὁποιον θέλετε. Δ υ σ α ν ά γ ν ω σ τ ο ν Ὑ π ο υ ρ γ ε ί ο ν, Κιάτον. Πήρατε δυὸ ξένα ποιήματα, ἐξ ὧν τὸ ἕνα τοῦ Σολωμοῦ, τὰ κολλήσατε μαζὶ καὶ τὸ... τέρας αὐτὸ μὲ τὰς δύο κεφαλάς, τοὺς ποιητὰς αὐτοὺς... Σιαμαίους ἀδελφούς, τοὺς στέλνετε νὰ τοὺς δημοσιεύσουμε ὡς ἐργασίαν δική σας ! Γιατὶ τὸ κάνετε αὐτό; Τί θὰ κερδίζατε ἂν μᾶς γελούσατε : Κ. Σ ι α φ ά κ α ν, Πάτρας. Τὸ διήγημά σας. «Σὰν περνᾶη ἡ Νειότη», ὄχι καλό. Γιατὶ αὐτὲς ἡ παροιμιώσεις, ἡ τόσο ὑπερβολικές, ποὺ βγαίνουν ἔξω ἀπὸ τὴν ἔννοια τῆς τέχνης; Κι' ἀκόμα, γιατὶ ἡ μικτὴ γλῶσσα ; Ἀποφεύγετέ τα αὐτά. Δημοσιεύουμε ἐδῶ τὴν ἀρχὴν τοῦ διηγήματός σας, ὡς πειστήριον :

«Σωστὰ εἴκοσι τρία χρόνια εἶχαν περάσει, ὅταν πῆρα ἕνα καμπυλωτὸ δρομίσκο ἀμμόστρωτο ποὺ τελείωνε σ' ἕνα κατάφυτο καὶ πρασινοφορεμένο περιβόλι ἐξωχικό, ποὺ εἶχε στὸ μέσον του, κάτω ἀ ἕναν ἀπηχαστόμενο πλάτανο, μικρὸν πίδακα ποὺ στὸν μουχλιασμένο του ἀβαθῆ χῶρο ἐνοικοῦσαν σύνεφο ἀπὸ χρυσόψαρα. Γύρω - γύρω περιμέναν ἀναπαυτικὰ ξύλινα καναπεδάκια ἀραχνιασμένα κάποιον νὰ τοὺς μαζέψῃ τὸ ὑφασμένο ἐκεῖνο πανί. Ἀπ' τὰ γεροντιασμένα μπράτσα τοῦ πλατάνου, ποὺ ἔδινε ἕναν ἔαθὺ καὶ παντοτινὸν ἴσκιο, προσπαθούσαν νὰ πηδήσουν σὲ μιὰ παιδίσκη λεῦκα, ποὺ κουνοῦσε τὴ κορυφή της ἀργυτινά, κάτι ὁλόδροσα νεογέννητα «μάτια» κλιματαριᾶς. Ὁ δρομίσκος αὐτὸς χωρὶς νὰ τὸ καταλάβω μὲ παρέδωσε στὸν κλουβωτὸν ἐκεῖνο χῶρο, ποὺ εἰσέδυαν ἀνάμεσα ἀπὸ τὸ περιμετρικὸ φύλλωμα ἀδύνατες χρυσὲς ἀχτίνες, κτλ. κτλ.».

Τὸ γραμμόφωνον κατήντησε τὸ ἀγαπητότερον μέσον ἐκλαϊκεύσεως τῆς μουσικῆς

Χωρὶς αὐτὸ κανένα σπίτι δὲν εἶνε τέλειο. "Ολοι, νέοι καὶ γέροι, μαζεύονται γύρω του. Μ' αὐτὸ ἡ νεότης ἔχει στὴ διάθεσί της τὶς πιὸ φημισμένες ὀρχῆστρες τοῦ κόσμου, ποὺ παίζουν τοὺς τελευταίους χοροὺς τῆς ἐποχῆς. Χάρις σ' αὐτὸ οἱ γέροι ξαναζοῦν τὴν εὐτυχισμένη ζωὴ τῶν νειάτων των, ἀκούοντες τὶς ὡραιότερες καντάδες ποὺ τραγουγουδοῦσαν στὶς ἐκλεκτές των. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀπολαύσῃ κανεὶς τὸ γραμμόφωνο πρέπει νὰ ἔχῃ ἕνα ὄργανον μὲ τὶς τελευταῖες τελειοποιήσεις. Τὸ γραμμόφωνο STARR τύπου XXII εἶνε τὸ μοναδικὸν ὄργανον ποὺ συγκεντρώνει τὰ χαρίσματα αὐτά :

Μιὰ χαμηλὴ τιμὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἀξία.

Πώλησις μὲ μηνιαίας δόσεις παρὰ τῇ :

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ STARR Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: Στοὰ Ἀρσακείου 12 **ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ:** Φίλωνος 48
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ: Βενιζέλου 22α **ΠΑΤΡΑΙ:** Ρήγα Φερραίου 84